

*skukkijanaḡ

Runic: ᚱ ᚱ ᚱ ᚱ ᚱ ᚱ ᚱ ᚱ ᚱ ᚱ

Pronunciation: /'skuk.ki.ja.nã/

verb · Weak class 1

Meanings

To move; swing; shake

Etymology

See *skukkōnaḡ.

Conjugation

Present active

Person	Indicative	Subjunctive	Imperative
1st singular	skukkijō	skukkijau	—
2nd singular	skukkīsi	skukkijais	skukkī
3rd singular	skukkīpi	skukkijai	skukkijapau
1st dual	skukkijōs	skukkijaiw	—
2nd dual	skukkijapiz	skukkijaiþiz	skukkijapiz
1st plural	skukkijamaz	skukkijaim	—
2nd plural	skukkīþ	skukkijaiþ	skukkīþ
3rd plural	skukkijanpi	skukkijain	skukkijanþau

Present passive

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	skukkijai	–
2nd singular	skukkijasai	skukkijaisau
3rd singular	skukkijaþai	skukkijaipau
1st dual	–	–
2nd dual	–	–
1st plural	skukkijanþai	skukkijainþau
2nd plural	skukkijanþai	skukkijainþau
3rd plural	skukkijanþai	skukkijainþau

Past

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	skukkidō	skukkidēdī
2nd singular	skukkidēz	skukkidēdīz
3rd singular	skukkidē	skukkidēdī
1st dual	skukkidēdū	skukkidēdīw
2nd dual	skukkidēdudiz	skukkidēdīdiz
1st plural	skukkidēdum	skukkidēdīm
2nd plural	skukkidēdud	skukkidēdīd
3rd plural	skukkidēdun	skukkidēdīn

Non-finite Forms

Infinitive	Present Participle	Past Participle
skukkijana	skukkijandz	skukkidaz

Descendants

***scȳccan** (Old English)

scyhte (Old English)

scyhtan (Old English)

***skukkijan** (Frankish)

Old French (Picard): **chuquier**, **çuker**

***skukkian** (Old Saxon)

schucken (Middle Low German)

***skuhhen** (Old High German)

schucken, **schöcken** (Middle High German)

skykk (Old Norse)

[View on Wiktionary](#)